

Lola Brood

'ALS ER EEN
HEMEL IS,
ZIT MIJN
VADER ER
NU VAST
TE HUILEN'

Steeds vaker realiseert Lola Brood (28) zich hoe erg ze op haar vader Herman lijkt. Maar ze heeft ook een topmoeder. En een grote liefde: Alex, die kwam en nooit meer wegging. Al kan het flink knallen tussen hen.

Nog een beetje slaperig gaat Lola om half twaalf aan de eetkamertafel zitten bij haar moeder Xandra. In het tuinhuis waar ze woont, is het een klerezooi, verontschuldigt ze zich. En haar vriend Alex slaapt nog. Bovendien is het met haar lover in de buurt ook niet lekker kletsen over hem, lacht Lola. 'Even bijkomen, hoor. Ik ben geen ochtendmens. Vaak schilder ik tot diep in de nacht, soms zelfs tot vijf uur 's ochtends. Die acht uur slaap moet ik echt pakken. Gelukkig heeft Alex hetzelfde ritme. Hij werkt bij sportzender Fox en pokert, daardoor ligt hij er ook geregeld laat in. Daar hebben we dus nooit ruzie over. We kunnen trouwens wél knallen, de hele buurt kan het dan horen. Heftig, allebei zeggen we wat we vinden. Dat is aan de ene kant fijn, want dan hoef je niet te gissen naar wat er is, maar soms vind ik hem té eerlijk. Je hoeft ook weer niet alles te zeggen. Ik kan nog weleens stom uit de hoek komen over een voet-

balwedstrijd, bijvoorbeeld. Dan kan hij echt lullig reageren en laten merken dat ik een domme opmerking maak. Eigenlijk word ik boos om de manier waarop hij reageert, niet eens over wat hij zegt. Dat is een vrouwending, toch? Onze ruzies zijn ook weer snel over: een halve dag zwijgen gebeurt bij ons niet.'

'Eerst rondreizen en dan worden we wel een keer verliefd'

'Alex was twee jaar lang een goede vriend van mij, voordat we iets kregen. Ik had helemaal geen zin om verliefd te worden, had net een vaste relatie achter de rug. Single zijn vond ik heerlijk. 'We gaan samen eerst eens rondreizen en dan worden we wel een keer verliefd,' zeiden we tegen elkaar. Ik wilde de wereld ontdekken, dingen zien voordat ik vastzit aan kinderen en een huis. Ik wilde mezelf beter leren kennen.' Lachend: 'Het omgekeerde gebeurde: die wereldreis moeten we nog maken. Als vrienden vertelden we elkaar alles,

ook over scharrels. Niet in detail hoor, exacte bedgeheimen willen mannen niet per se van een vrouw horen. Mannen-vriendschappen zijn zo lekker relaxed: mannen zeiken niet. Maar ik heb ook echt mijn vriendinnen nodig. Na een avondje doorzakken in de kroeg bleef Alex slapen. We waren dronken en hadden seks. 'Wat doen we nu?' zeiden we de volgende ochtend lachend tegen elkaar. Het wordt niks, het is voor de grap, hebben we nog even gedacht. Maar hij bleef, alweer zeven jaar geleden. Mijn verliefdheid groeide.'

'Bij ons gaat er echt niet elke avond een fles drank doorheen'

'Alex en ik zijn verschillend, maar de basis klopt. Hij is pittig en heel direct. Ik ben weer een stuk socialer. Van hem leer ik dat ik niet iedereen aardig hoeft te vinden. Ik ben een dromer, hij zit overal bovenop. Ik ben creatief, hij kan goed leren. Alex is aantrekkelijk, geen foto-model, maar hij heeft een leuke, vrolijke uitstraling. Het is fijn dat je elkaar door en door kent. Als er iets is, merken we dat direct aan elkaar. Nog steeds ben ik verliefd. Een paar keer per dag knuffelen we. Met hem wil ik kinderen. Eigenlijk wil ik jong moeder worden, maar dat zit

Lola in het kort

Lola Brood (28) is de dochter van rocker en kunstenaar Herman Brood en styliste Xandra Brood. In 2011 maakte ze de serie *Lola zoekt Brood* met Art Rooijackers. Daarin ging ze op zoek naar antwoorden op vragen over haar vader, die op 11 juli 2001 zelfmoord pleegde. Vorig jaar lanceerde ze de kledinglijn Brood by Lola Pop, de Rock 'n Roll Junkie Collection voor The Sting. Binnenkort begint Lola haar eigen onlinekledinglijn. Ze woont zeven jaar samen met Alex.

'NA DE DOCUMENTAIRE ZAT IK ALLEEN NOG MAAR IN MIJN vaders WERELD'

er denk ik niet meer in. Ik ben nog te druk met het opbouwen van mijn eigen leven. Alex wordt vast een leuke papa. Hij is zo lief voor mijn neefje, maar trekt ook duidelijk grenzen. Alex speelt poker op internet, maar hij is wel stabiel en niet verslavingsgevoelig. Gelukkig lijkt hij daarin totaal niet op mijn vader. Mijn vader was geweldig, maar ik wil niet met een verslaafde man leven en zeker geen kind opvoeden. Dat Alex van een drankje, een jointje en een feestje houdt, vind ik juist wel leuk. Ik hou daar ook van, maar bij ons gaat er niet elke avond een fles drank doorheen.'

'Wat zou je doen als ik er nooit meer zou zijn?' vroeg mijn vader'

'Mijn vader heb ik niet meer omdat hij niet van de drank en drugs kon afblijven. Aan de ene kant haatte ik zijn verslaving, maar ik denk ook dat hij gelukkig kon

zijn door die genotsmiddelen. Het maakte hem tot wie hij was. Zou hij liever op tijd zijn gestopt met drank en drugs om zijn kinderen te kunnen zien opgroeien? Dat vraag ik me weleens af. Als er een hemel is, zit hij er nu vast te huilen en heeft hij spijt dat hij niet eerder geprobeerd heeft te stoppen. Maar ik weet ook bijna zeker dat als hij het over mocht doen, hij weer precies hetzelfde zou doen. Mijn vader voelde zich compleet met drank en drugs. Ik kijk weleens naar die realityprogramma's met verslaafde ouders of kinderen. De ellende die je daarin ziet, heb ik niet meegemaakt. Ik heb mijn vader één keer echt dronken gezien. Drank en drugs waren alleen zo slecht voor zijn lichaam. Ik mis hem meer sinds ik de documentaire *Lola zoekt Brood* heb gemaakt en daarna een kledinglijn startte bij The Sting, geïnspireerd op mijn vaders leven: zijn songteksten, tekeningen, schilderijen en foto's. Ik zat alleen nog maar in zijn wereld, keek zijn films honderd-duizend keer. Ik vond dat heftig, maar had ook het gevoel dat we samen kunst maakten. Mijn vader stond dicht bij me. Thuis praten we nog steeds veel over hem: dingen die we samen hebben meegemaakt. We kunnen om hem lachen. Hij was ook zo lief. De laatste twee jaar woonde mijn vader weer bij ons, omdat hij zo ziek was. Mijn ouders leefden al jaren apart. Ik was vijf toen hij in zijn atelier ging wonen. Mijn vader had vaak van die huppelkutjes en dat trok mijn moeder niet langer. Mijn ouders zijn nooit officieel gescheiden, omdat ze diep vanbinnen veel van elkaar hielden. Mijn vader was een lieverd, maar ook egocentrisch. Hij heeft mijn moeder laten stikken. Op het laatst

besepte hij ook wel hoe hij met haar is omgegaan. Ik denk dat hij er spijt van had. Voor mijn moeder is het fijn dat hij dat heeft ingezien. 'Wat zou je doen als ik er nooit meer zou zijn?' vroeg mijn vader de avond voordat hij van het Hilton sprong. 'Pap, ik zou een gat in de lucht springen,' zei ik als geintje. Ik had niet door dat hij zijn zelfmoord aankondigde. Zijn kus voor het slapengaan was anders, afstandelijker. Mijn vader pleegde zelfmoord omdat zijn lijf op was. Hij lag zo vaak in het ziekenhuis en wist dat hij niet lang meer te leven had. Een jaar, hooguit. Ik heb hem nooit kwalijk genomen dat hij sprong. Wél dat hij nooit is gestopt met zo veel drank en drugs nadat ik was geboren. Hij was niet dom en wist dat hij zichzelf kapotmaakte. Ik was vaak boos op hem, dan schreeuwde ik dat hij moest stoppen. Doodgaan was voor mij wel iets hypothetisch. Mijn papa kon niet dood. Niet mijn papa. De realiteit drong niet echt tot me door. Ik was veel meer bezig met chillen en jongens.'

'Mijn moeder is een topmoeder'

'Echt, mijn moeder is een tank, omdat ze alles heeft kunnen opvangen. Al die jaren, ook na mijn vaders dood, is ze blijven staan. Ik heb bewondering voor haar. Ze was er toch maar altijd voor ons en maakte het thuis gezellig, en nog steeds. Alle feesten zijn bij haar. Zo veel gezelligheid wil ik later ook aan mijn kinderen geven. Mijn moeder is heel gastvrij, net als mijn vader. Ze hebben geen moment getwijfeld om Brenda, mijn pleegzusje, in huis te nemen. Ze is niet officieel geadopteerd, maar hoort er helemaal bij. Haar ouders konden niet meer voor haar zorgen, ze ging bij haar

tante wonen en die was bevriend met mijn moeder. Brenda kwam steeds vaker bij ons. De logeerkamer werd meer en meer haar kamer. Haar broertjes hebben ook een tijdje bij ons gewoond. Ik denk dat ik hetzelfde zou doen als iemand bij mij op de stoep zou staan. Ik heb een groot hart. Mijn moeder is een topmoeder, maar in mijn denken lijkt ik erg op mijn vader. 'Ik snap jullie niet,' zeg ik geregeld tegen haar en mijn zusje Holly. Zij kunnen lezen en schrijven met elkaar. Dat vind ik moeilijk nu. Als ik ergens niet uitkom, wil ik graag met mijn vader praten. Over simpele dingen, zoals tips voor het schilderen. En ik wil zo veel vragen over het leven. Hij had me goed kunnen helpen. Als ik met een probleem kwam, bijvoorbeeld een ruzie op school, koos hij nooit direct mijn kant, maar probeerde hij het overzicht te houden en beide standpunten te bekijken. Hij oordeelde niet snel en kon lief praten over anderen. Ik zou ook willen weten of hij mijn kledinglijn ziet zitten. Hij dacht altijd zo origineel, liet me anders naar de dingen kijken. Maar ik zou het ook heerlijk vinden om gewoon met mijn vader in een cafeetje te zitten.' →

'MIJN MOEDER IS EEN TANK, OMDAT ZE alles HEEFT KUNNEN OPVANGEN'

'Je vader zou je beste vriend zijn'

'Ik vind het fijn om over mijn vader te praten. Het houdt hem levend. Mijn vriendin Eva, de dochter van Willem Ruis, schreef me een lieve brief toen mijn vader zelfmoord had gepleegd. Haar vader is in 1986 overleden. Ze schreef dat ze het er nog steeds moeilijk mee had. Dat kon ik me niet voorstellen, na zo veel jaar moest dat toch wel over zijn? Niet dus, weet ik nu. Ik besef ook steeds meer wat ik mis: een papa voor wie ik onvoorwaardelijk zijn meisje ben. 'Je vader zou je beste vriend zijn,' dat berichtje kreeg ik laatst van Eva. Ik moest zo huilen. Ik vind het moeilijk dat Alex en mijn vrienden mijn vader niet hebben gekend. Hij was zo'n mooi persoon. Zo gul ook. En zo gewoon. Ik ging vaak met mijn ouders naar de camping, dat verwachtte niemand van Herman Brood. Hij hield van rummikuppen, we deden non-stop spelletjes. Hij was ook onvoorspelbaar. Mijn vader vond aandacht op het podium geweldig, had het liefst de hele dag een camera achter zich aan, maar op zijn eigen verjaardag vertrok hij. Moest hij niets hebben van al die aandacht. Hij was misschien niet mijn opvoeder, maar deed wel veel leuke

'VEEL
GESCEIDEN
STELLEN
KUNNEN **een**
voorbeeld
NEMEN AAN MIJN
OUDERS'

dingen met mij. Ook toen hij al uit huis was. Hij kwam zeker vijf keer per week langs om ons te zien en elk jaar nam hij ons mee op vakantie. Voor veel kinderen is scheiden het grootste ding in hun leven, maar ik merkte er weinig van. Veel gescheiden stellen kunnen een voorbeeld nemen aan mijn ouders. Ik kan me niet voorstellen dat ouders hun kind het gevoel geven dat ze moeten kiezen. Voor je kind ben je verplicht om goed met elkaar om te blijven gaan. Ik heb altijd een veilige thuishaven gehad.'

'Trouw zijn heb ik over voor Alex'

'Met een van mijn vaders vriendinnen heb ik nog steeds contact via Facebook. Daniëlle woont in Australië en is dokter. Ze is superlief. Omdat ze zo veel van mijn vader heeft gehouden, vind ik het fijn om te weten hoe het met haar gaat. Trouw zijn doe ik voor Alex, maar misschien speelt het vreemdgaan van mijn vader onbewust ook mee. Mijn moeder belastte ons nooit met die problemen, maar ik heb haar wel verdrietig gezien. Van nature is niemand monogaam, denk ik. Trouw zijn heb ik voor Alex over en ik vind dat ook helemaal niet lastig. Maar als ik met single vriendinnen uitga, zie ik ook de mooie kanten van vrijgezel zijn: de vrijheid, het jagen, kijken of je die avond gaat zoenen met die leuke jongen. Maar als ik thuiskom, heb ik Alex. Vrijen met hem blijft fijn. Seks is belangrijk, en dat is bij ons meer dan twee keer per week. Het wordt leuker: we weten van elkaar wat we fijn vinden. Het eerste half jaar overtreffen we alleen niet meer.' Lachend: 'Dat moet ik ook niet willen. Toen grepen we elk moment aan om het bed in te duiken. Het vrijgezelle leven mis ik niet. Ik ben gelukkig met Alex.' ■